

Oplysninger maatte føre i den Retning, at hans Projekt maatte vinde i Interesses.

Forslagsstilleren (Lund): Jeg skal til-lade mig at takke den høitærede Indenrigsminister for hans velvillige Udtalelser. Jeg har natu-rligtvis ikke tænkt mig, at den høitærede Inden-rigsminister idag skulde kunne give noget bin-dende Løfte eller bindende Tilfagn. Alt, hvad jeg har tænkt mig at kunne opnaa, er allerede opnaaet. Jeg skal kun gjøre et Par enkelte Be-mærkninger. Den høitærede Indenrigsminister mente, at jeg ikke havde været heldig med at op-lyse, at det Løfte, der var givet i Loven af 1872, ikke var blevet fyldestgjort. Jeg tror dog, at det er temmelig utvilsomt, at man ikke kan sige, at Naffov ligger ved en Kyst, at en By, der ligger langt inde i en Bugt, skal kunne siges at ligge ved Kysten. Dernæst tror jeg ikke, at man kan sige, at der er iværksat et Havneanlæg paa et Sted, hvor der allerede var en Havn iforveien, og hvor den Havn, der var iforveien, kun er bleven lidt bedre. Det Andet, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, er den Bemærk-ning, der fremkom fra den høitærede Indenrigs-minister, nemlig at Trafiken navnlig nu skulde gaa ud paa at sætte os i Forbindelse med Ber-lin iskedetfor med Hamborg. Derom kan der jo være forskellige Meninger. Jeg for min Part tror nu, at Danmarks naturlige Forbindelse maa udvilde sig i Retning af Hamborg og Vest. Men, som sagt, derom kunne jo Meningerne være forskellige. Jeg vil nu haabe, at den samme velvillige Modtagelse, som Forslaget har fundet hos den høitærede Indenrigsminister, ogsaa vil blive det tilbed fra det høie Things Side.

Tauber: Om den Sag, som er bragt paa Bane i nærværende Lovforslag, skal jeg sige, at den i Almindelighed har min Sympathi, men jeg tror ikke, at det er nogen ganske heldig Form, hvori den er bragt frem af den ærede Forslags-stiller. Imidlertid, naar man kun opfatter den som en Forespørgsel, og den synes jo virkelig at have denne Karakter, falder dette jo tilbels; men jeg kunde dog have ønsket, at Sagen var tagen paa en noget anden Maade, naar den endelig skulde komme frem. Jeg ser nemlig ingenlunde den vigtigste Nytte, som en Havn ved Syltholm kan gjøre, i det Moment, som den ærede For-slagsstiller først fremhævede, og som han lagde den væsentligste Vægt paa, nemlig Betydningen for Fiskeriets Udvikling paa den omhandlede Kyst. Det er, forekommer det mig, et Dimoment i saa Henseende. Var der Tale om Anlægget af en Fiskerhavn, maatte Staten stille sig paa samme Maade, antager jeg, ligeoverfor dette Havneanlæg, som den har gjort overfor adskillige andre Havne-anlæg, f. Ex. de Bornholmste, hvor Staten yder betydelige Laan, som kunne være rentefrie i et

vist Antal Aar, eller paa anden Maade letter de Paagjældende Tilveiebringelsen af de fornødne Midler; men det kan ikke motivere, forekommer det mig, at Staten skulde anlægge en saadan Havn som denne. Det kan ialtsald kun være et Dimoment derved. For mig er det, der vil have Hovedbetydningen, den Forbindelse, som ogsaa den ærede Forslagsstiller omtalte, med Lydsland, og den vil vistnok kunne finde Sted over Sylt-holm ad den bedste og korteste Vej, som det er muligt at tilveiebringe fra Danmark til Lyds-land. Jeg er nemlig ganske enig med den ærede Forslagsstiller, og derimod uenig med den høit-ærede Minister i, at vor Trafik med Lydsland maa naturligt gaa i Retning mod Sydvest og ikke i Retning mod Syd og Sydost. Den er bestandig gaaet mod Vest og jeg tror, at Forholdene tyde paa, at den fremdeles vil følge denne Vej. Nu er det rigtignok sandt, at der maaste gjøres Be-stræbelser fra anden Side for at drage den mod Syd og Sydost, men vor Interesses maa lede til at føre den mod Sydvest. Dette sker imidlertid ingenlunde ved Anlægget af en Havn ved Sylt-holm alene; dertil hører adskilligt Mere, og naar dette Diemed skulde fyldestgøres, saa er det ingenlunde tilstrækkeligt at gaa ud fra den Formodning, at der, naar der blev anlagt en Havn ved Syltholm, saa strax vistnok, som det ærede Medlem udtrykte sig, vilde blive anlagt 10,000 Alen Jernbane fra Nødby til Syltholm, og det er heller ikke tilstrækkeligt at gaa ud fra de blotte Formodninger om en mulig Fortsættelse af Jernbanen fra holskens Side. Derimod tror jeg ikke, at det er fornødent at forlange og forud-sætte, at der skal være en Jernbane, som fra holskens Side skal føres over til Femern, jeg tror, at det vil være tilstrækkeligt til denne Plans Ud-førelse i sin Helhed, at der for det Første bliver anlagt en Jernbane fra Nødby til Syltholm, en ny Havn ved Syltholm og paa holskens Side en Jernbane til Heiligenhafen, og at der dernæst ved Dampskibe eller eventuelt Dampfærger tilveiebringes en regelmæssig Forbin-delse mellem disse to Havne, Syltholm og Hei-ligenhafen, men jeg tror, at en Udsigt til, at dette maatte ske, burde foreligge, før man indlød sig paa en Foranstaltning af den her foreslaaede Natur. Jeg har ment at burde bemytte Keilig-heden til her at udviale Ønsket om, at Regjeringen vilde have en saadan Sags Iværksættelse for Die og gjøre de fornødne Stridt for i den Ret-ning at opnaa et virkelig Gode for vort Sam-færdsel med Udlandet, idet man der vil kunne faae en hurtigere og hurtigere Forbindelse med Ud-landet end ad nogen anden Vej. Her er jo for Tiden paa dansk Side den Ulempe tilstede, at de Holland-Falsterste Baner ikke ere i Statens, men i et privat Selskabs Hænder. Dette vil dog vel neppe medføre praktiske Vanffeligheder, men selv-følgelig maatte man have sikret sig det private